

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6862** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП – С., чрез процесуалния представител Д. Начева, срещу решение № 92 от 27.05.2013 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 10-ти състав по НАХД № 1000/2013 г.**

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът счита, че извършеното нарушение не попада в категорията „маловажен случай” по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – [фирма], [населено място], редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и **ОСНОВАТЕЛНА.**

С решение № 92 от 27.05.2013 г. по нахд № 1000/2013 г. **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН**

СЪД, НО е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № F013524/01.10.2012 г., издадено от директор на Офис „Център” на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 261, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева за нарушение на чл. 92, ал. 2 във връзка с ал. 1 и § 27 от ПЗР на ЗКПО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Ц. П. Б., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че формално има извършено нарушение, но от подаването на годишна данъчна декларация със закъснение от 138 дни не са настъпили вредни последици, поради което е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

С писмо изх. № 10-53-00-1544/02.08.2012 г. [фирма] е било поканено в офис „Център” на ТД на НАП – С. за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2011 г., след като срокът за подаване на годишната данъчна декларация за 2011 г. на дружеството е изтекъл на 02.04.2012 г. Декларацията е подадена на 17.08.2012 г. със закъснение от 138 дни. Извършеното е квалифицирано като нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F013524/17.08.2012 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция намира, че първостепенният съд неправилно е преценил, че са налице посочените в закона изисквания извършеното от дружеството да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН във вр. с чл. 9, ал. 2 от НК.

Преценката дали извършеното административно нарушение представлява маловажен случай, е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено конкретното нарушение по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. Така „маловажен случай” ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от същия вид. Преценката за приложението на чл. 28 от ЗАНН се прави с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липса на вредоносен резултат /когато нарушението е от категорията на резултатните/ и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност.

Закона за корпоративното подоходно облагане урежда облагането на печалбата на местните юридически лица /чл. 1, т. 1 от ЗКПО/. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба /чл. 19 от ЗКПО/. За определяне на дължимия годишен корпоративен данък данъчно задължените лица подават годишна данъчна декларация по образец, в която посочват данъчния финансов

резултат. Декларацията се подава в срока по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО /до 31-ви март на следващата година/. Подаването на декларация с посочване на данъчния финансов резултат е основополагащо задължение на данъчно задължените лица за определяне и внасяне на данъка /чл. 93 от ЗКПО/. Касае се за подаване на годишна декларация, при което действие дружеството следва да спазва един непроменлив срок - да подаде веднъж годишно декларация /в случая до 02.04.2012 г./. С подаването на декларация се постига основната цел на закона - определяне и внасяне на данъка. Ето защо касационната инстанция приема, че неизпълнението на това основно задължение по ЗКПО не може да се определи като „маловажен” случай на нарушение. Засегнатите обществени отношения, свързани с данъчната и бюджетна сфера, по своята обществена значимост също не предполагат възможност да се определи за „маловажно” неизпълнението на основно задължение по ЗКПО, което задължените лица трябва да изпълнят веднъж годишно. Целите на административните наказания по чл. 12 от ЗАНН /да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани/ изискват строго спазване на финансовата и фискална дисциплина и приучаване на данъчно задължените лица към стриктно изпълнение на задълженията си. В конкретния случай не може да се приеме, че неизпълнението е незначително, тъй като се касае за близо пет месечна забава, а не за няколкодневна. Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено като неправилно.

По вече изложените съображения касационната инстанция приема, че наказаното дружество е осъществило състава на нарушението по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Обжалваното НП е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало наказаното дружество да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда, при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Извършването на нарушение по чл. 92, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗКПО се установява от писмените и гласни доказателства по делото.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебно решение № 92 от 27.05.2013г. на СРС, НО, 10-ти състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, а по същество на спора съобразно чл. 222, ал. 1 от АПК – да бъде

потвърдено наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № 92 от 27.05.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав по НАХД № 1000/2013 г. и ВМЕСТО НЕГО:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № F013524/01.10.2012 г., издадено от директор на Офис „Център” на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 261, ал.1 от ЗКПО на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева за нарушение на чл. 92, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗКПО и § 27 от ПЗР на ЗКПО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.